DECIZIA CONSILIULUI

din 29 aprilie 2008

de modificare a părții I din anexa 3 la Instrucțiunile consulare comune privind resortisanții țărilor terțe care au obligația de a deține viză de tranzit aeroportuar

(2008/374/CE)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 789/2001 al Consiliului din 24 aprilie 2001 care rezervă Consiliului competențele de executare în ceea ce privește anumite norme metodologice și proceduri de examinare a cererilor de viză [1],

având în vedere inițiativa Regatului Belgiei, a Marelui Ducat al Luxemburgului și a Regatului Țărilor de Jos,

întrucât:

(1) Partea I din anexa 3 la Instrucțiunile consulare comune cuprinde lista comună a țărilor terțe ai căror resortisanți sunt supuși obligației de a deține viză de tranzit aeroportuar (VTA) de către toate statele membre.

(2) Țările Benelux, Germania, Spania și Italia doresc, în ceea ce privește resortisanții ghanezi și nigerieni, să limiteze obligația de a deține VTA la persoanele care nu dețin o viză valabilă eliberată fie de un stat membru al Uniunii Europene, fie pentru un stat care este parte la Acordul privind Spațiul Economic European din 2 mai 1992, fie pentru Canada, Japonia, Elveția sau Statele Unite ale Americii. Prin urmare, Instrucțiunile consulare comune ar trebui să fie modificate în consecință.

(3) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul de instituire a Comunității Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei decizii, nu este obligată în temeiul prezentei decizii și aceasta nu i se aplică. Întrucât prezenta decizie reprezintă o dezvoltare a acquis-ului Schengen în temeiul dispozițiilor titlului IV din partea a treia a Tratatului de instituire a Comunității Europene, Danemarca decide în termen de șase luni de la data adoptării de către Consiliu a prezentei decizii dacă va transpune decizia în dreptul său național, în conformitate cu articolul 5 din respectivul protocol.

(4) În ceea ce privește Islanda și Norvegia, prezenta decizie reprezintă o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în sensul Acordului încheiat între Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei în ceea ce privește asocierea acestor două state în vederea punerii în aplicare, a asigurării respectării și dezvoltării acquis-ului Schengen [2], care se încadrează în domeniul de aplicare prevăzut la articolul 1 litera A din Decizia 1999/437/CE a Consiliului din 17 mai 1999 [3] privind anumite modalități de aplicare a respectivului acord.

(5) În ceea ce privește Elveția, prezenta decizie reprezintă o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în sensul Acordului încheiat între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen [4], care se încadrează în domeniul de aplicare prevăzut la articolul 1 litera A din Decizia 1999/437/CE coroborat cu articolul 3 din Deciziile 2008/146/CE [5] și 2008/149/JAI [6] ale Consiliului.

(6) În ceea ce privește Liechtensteinul, prezenta decizie reprezintă o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în sensul Protocolului semnat între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul încheiat între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen [7], care se încadrează în domeniul de aplicare prevăzut la articolul 1 litera A din Decizia 1999/437/CE coroborat cu articolul 3 din Deciziile 2008/261/CE [8] și 2008/262/CE [9] ale Consiliului.

[1] JO L 116, 26.4.2001, p. 2.

[2] JO L 176, 10.7.1999, p. 36.
[3] JO L 176, 10.7.1999, p. 31.
[4] JO L 53, 27.2.2008, p. 52.
[5] JO L 53, 27.2.2008, p. 1.
[6] JO L 53, 27.2.2008, p. 50.
[7] JO L 83, 26.3.2008, p. 3.
[8] JO L 83, 26.3.2008, p. 3.
[9] JO L 83, 26.3.2008, p. 5.

(7) Prezenta decizie reprezintă o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen la care Regatul Unit nu participă, în conformitate cu Decizia 2000/365/CE a Consiliului din 29 mai 2000 privind solicitarea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen [1]. Prin urmare, Regatul Unit nu participă la adoptarea prezentei decizii, nu este obligat în temeiul acesteia și aceasta nu i se aplică.

(8) Prezenta decizie reprezintă o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen la care Irlanda nu participă, în conformitate cu Decizia 2002/192/CE a Consiliului din 28 februarie 2002 privind solicitarea Irlandei de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen [2]. Prin urmare, Irlanda nu participă la adoptarea prezentei decizii, nu este obligată în temeiul acesteia și aceasta nu i se aplică.

(9) În ceea ce privește Ciprul, prezenta decizie reprezintă un act care dezvoltă dispozițiile acquis-ului Schengen sau care se raportează la acesta, în sensul articolului 3 alineatul (2) din Actul de aderare din 2003.

(10) În ceea ce privește Bulgaria și România, prezenta decizie reprezintă un act care dezvoltă dispozițiile acquis-ului Schengen sau care se raportează la acesta, în sensul articolului 4 alineatul (2) din Actul de aderare din 2005,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Partea I din anexa 3 la Instrucțiunile consulare comune se modifică după cum urmează:

1. La liniuța referitoare la Ghana, se adaugă următoarea notă de subsol:

„Pentru țările Benelux, Germania, Italia și Spania:

Următoarele persoane sunt scutite de obligația de a deține VTA:

— Resortisanții care dețin o viză valabilă pentru un stat membru al Uniunii Europene sau pentru un stat care este parte la Acordul privind Spațiul Economic European din 2 mai 1992, sau pentru Canada, Elveția, Japonia sau Statele Unite ale Americii, sau în cazul în care se întorc din aceste țări după ce și-au utilizat viza."

2. La liniuța referitoare la Nigeria, se adaugă următoarea notă de subsol:

„Pentru țările Benelux, Germania, Italia și Spania:

Următoarele persoane sunt scutite de obligația de a deține VTA:

— Resortisanții care dețin o viză valabilă pentru un stat membru al Uniunii Europene sau pentru un stat care este parte la Acordul privind Spațiul Economic European din 2 mai 1992, sau pentru Canada, Japonia, Elveția sau Statele Unite ale Americii, sau în cazul în care se întorc din aceste țări după ce și-au utilizat viza."

3. La liniuța referitoare la Eritreea, textul notei de subsol 3 se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Pentru Italia:

Următoarele persoane sunt scutite de obligația de a deține VTA:

— Resortisanții care dețin o viză valabilă pentru un stat membru al Uniunii Europene sau pentru un stat care este parte la Acordul privind Spațiul Economic European din 2 mai 1992, sau pentru Canada, Japonia, Elveția sau Statele Unite ale Americii, sau în cazul în care se întorc din aceste țări după ce și-au utilizat viza."

Articolul 2

Prezenta decizie se aplică de la 1 mai 2008.

Articolul 3

Prezenta decizie se adresează statelor membre, în conformitate cu Tratatul de instituire a Comunității Europene.

Adoptată la Bruxelles, 29 aprilie 2008.

Pentru Consiliu
Președintele
D. RUPEL

[1] JO L 131, 1.6.2000, p. 43.
[2] JO L 64, 7.3.2002, p. 20.